

[Bertel Dahlgaard.]

sandsynligvis nødvendiggøre en ændring af prisloven på et enkelt punkt, men herom kan vi jo forhandle i udvalget.

Jeg vender mig derefter til de valutabesparende foranstaltninger. Herindunder kommer jo spørgsmålet om en yderligere importregulering af undværlige varer, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om regeringen stadig er rede til at gå et stykke ad den vej, således som den gav tilsagn om under forhandlingerne, og som der jo må forhandles videre om.

Til de valutabesparende foranstaltninger hører dernæst den indenlandske brændselsproduktion og den øgede skovhugst, som landbrugsministeren har fremsat forslag om, og som der sikkert let bliver enighed om.

Jeg kommer endelig til de valutabesparelser, der skal fremkaldes ved den begrænsning af købekraften, de forelagte afgiftsforslag tager sigte på. Må jeg da her sige, at vi kan tiltræde, at sukkeret fremtidigt betales med produktionsprisen. At tænke på at opkræve omsætningskatter på varer og samtidig give 35 mill. kr. som statstilskud til at opretholde en sukkerpris på 41 øre er jo simpelthen meningsløst — og bare husmødrene måtte få en smule mere syltesukker, ville de være glade.

Forslaget om en forhøjelse af skotøjspriserne tager jo også sit udgangspunkt i det forhold, at skotøjspriserne ligger langt under produktionsprisen. Men vi er enige i, at der ikke kan blive tale om at lade skotøjspriserne stige op til produktionsprisen. Det, der her kan gennemføres, kan kun være en begyndende afvikling af ordningen, og vi kan ikke gå med til den foreslåede 15 pct.s afgift. Vi må holde os til de 10 pct., vi har givet tilsagn om, og så må vi meget henstille, at man ikke gennemfører dette som en afgiftsordning, der vil give stor administration og være til stor gene for handelen. Det må kunne gennemføres som et led i hudeordningen.

Må jeg i denne forbindelse sige, at når det ærede medlem hr. H. C. Hansen beklagede sig over de prisforhøjelser, det her drejer sig om for varer, hvis priser hidtil er holdt nede ved statstilskud, så synes jeg, det ærede medlem skulle erindre, at den omsætningsafgift, han ønsker gennemført, ville medføre vareprisstigninger af næsten 10 gange så stort et omfang.

Det forelagte forslag om ændringer i afgiften af stærke drikke og af øl kan vi tiltræde. Det samme gælder foreslaget om afgift af tipping. Derimod synes jeg, vi skal

lade de adstadige spillere i det almindelige lotteri være i fred.

Hvad angår den såkaldte tallerkenskats, altså skatten på alle almindelige service- og husholdningsgenstande af glas og porcelæn, da kan vi ikke være med. Vi har fået nok af at iagttage den forfærdelige administration af læder- og lampeskatten fra i efteråret.

Som en særlig gruppe indenfor de forbrugsbegrænsende forslag står forhøjelsen af jernbane- og posttaksterne. Det er rigtigt, at forhøjelsen af lønninger og brændselspriser vil tynde jernbanerne meget hårdt i det kommende år. På den anden side er det meget betænkeligt at forhøje jernbanetaksterne med 30 mill. kr., både fordi disse forhøjelser for godstaksternes vedkommende går ind i erhvervslivets omkostninger, og fordi jernbanernes konkurrencemæssige stilling overfor andre transportmidler bliver væsentligt forringet. Vi foreslår, at man nøjes med at forhøje taksterne med de 15 mill. kr., hvormed lønningerne er forhøjet. De ekstraordinære brændselspriser har vi vel lov til at se tildels som et overgangsfænomen.

For postvæsenet, der står med et stort overskud i dag, er det svært at finde begrundelse for en væsentlig forhøjelse, men jeg forstår, der måske er begrundelse for visse reguleringer, og det kan vi jo se nærmere på.

Jeg skulle mene, at de områder, jeg her har nævnt vi kan give tilslutning til, i forbindelse med den pengeopsugning, der finder sted gennem sænkningen af hvedemelsprisen, vil betyde en begrænsning af købekraften med godt 150 mill. kr.

Vi er villige til at drøfte enkelte andre områder, der ligger udenfor det nødvendige forbrug, men derom kan vi også tale i udvalget.

Tilbage står så pristalsspørgsmålet.

Alle de partier, der forhandlede i statsministeriet, har jo erkendt, at en generel nedsættelse af forbruget for at bringe valutabalancen i orden forudsætter visse bestemmelser vedrørende pristallet. Socialdemokratiet foreslog, at omsætningsafgiften ikke skulle indregnes i pristallet. Det ville vel andrage 6—8 points. Regeringen foreslår, at de første 12 points stigning i pristallet til juli ikke skal have lønmæssig virkning, men hertil kommer, at regeringen foreslår, at porcelænsskat, skotøjsstigning og afgifterne på stærke drikke skal holdes udenfor. Det vil vel andrage andre 3 points, så at regeringen faktisk foreslår, at der i